

REFLECTIE OP HET ARTIKEL VAN TOM DAEMS

Stef CHRISTIAENSEN

Wetenschap is gebaat bij debat. Vandaar dat *Panopticon* vanaf dit nummer ruimte vrijhoudt om over artikels bondig te reflecteren. Tom DAEMS heeft de eer om als eerste zijn artikel becommentarieerd te zien.

De auteur heeft zich grondig verdiept in de verhouding tussen de bestraffings-sociologie en de herstelbeweging of de herstellfilosofie. Hij brengt goed tot uiting dat de bestraffings-sociologie nogal beperkt of schraal overkomt daar het in feite grotendeels (slechts) gaat om sociale controle-sociologie. Die bestraffings-sociologie weet (wellicht juist daarom) wel vrij eenduidig om te gaan met het retributieve en het rehabilitatieve concept, maar weet niet altijd raad met het restitutieve of het herstelrecht.

Afgezien van de verdienste van de analyse heeft mijn commentaar te maken met het op een aantal punten abstract karakter van het artikel. Het bijna uitsluitend gebruik van de Angelsaksische literatuur is hieraan niet vreemd. De bijdrage had aan heel wat aanschouwelijkheid kunnen winnen mocht DAEMS in zijn kritische analyse ook de houding van Europees-continentale bestraffings-sociologen op hier aanwezige of ingevoerde modaliteiten van strafrechtsbedeling hebben betrokken. Dit had de lakmoesproef kunnen zijn voor zijn betoog. Het had ook ten goede gekomen aan de toegankelijkheid van het artikel voor het *Panopticon*-lezerspubliek.

Zo kon een bewering als dat de bestraffings-sociologie steeds een overheersende aandacht heeft (gehad) voor de reactionaire antwoorden in het sociaal- en strafbeleid beter worden gestaafd met concrete voorbeelden 'dichter bij huis'. Wat wordt bedoeld met reactionaire antwoorden? Onder welke vorm komen reactionaire antwoorden tot stand? Zien 'onze' bestraffings-sociologen de invoering van de voorwaardelijke invrijheidstelling en van de probatie als reactionaire antwoorden? Zien zij de bemiddeling in strafzaken als een reactionair antwoord? Vinden zij dit ook van het elektronisch toezicht?

Natuurlijk heeft de Angelsaksische literatuur heel wat te bieden. D. GARLAND, S. COHEN, e.a. zijn namen uit de fundamentele criminologie waar men niet omheen kan. Het wordt nochtans nog veel interessanter wanneer men de fundamentele (buitenlandse) literatuur in relatie brengt met concrete modellen en praktijken uit de hier gangbare realiteit.